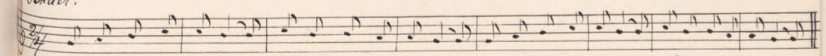
4. Ühte neide.

Palu aga piale peinukene
Kiikakil kiula tänavas,
Põlvili pere väravas:
Ingge mõnekad minnle!
Oi tule iialgi sinnle,
Sinnle siatkeule,
Obuse unenäule;
Küll sa kiitled ja valetad,
Ülle aia end eletad;
Sul on üred ikkeesta,
Kotid on roomade vahella;
Sul on kiimar kullekonta,
Vaks on silmade vaheta.

5. Õllelaamine.

Lõkats.

1. Kus sa lähäd, õl-le! Karjake-ne, õl-le! Karja ella, õlle! Karja kulla, õlle!

2. Kus sa lähäd, õlle!
Lehmakene, õlle!
Lehma ella, õlle!
Lehma kulla, õlle!

3. Kus sa lähäd, õlle!
Punniklehma, õlle!
Lehma ella, õlle!
Lehma kulla, õlle!

4. Kus sa lähäd, õlle!
Mustikklehma, õlle! x.

5. Kus sa lähäd, õlle!
Päitsiklehma, õlle! x.

Karja hoides, loomaksid vastu küües ei õimatud ega vannutud loome kunagi, vaid see õndis alati makedal laulu häälel loome nime nimetades. Lehmadele ja lammastele õllelaadi; härgadele ja pimastele mitte.

Kõik need viis laulu on üleõe kirjutatud minu enda õnne Kionaki õunst Punnmani vallas Kuusi kihelkonnas. J. Kionak.